

Innul acatist al Maicii Domnului “Rugul aprins”
alcătuit de ieroschimonahul Daniil Teodorescu (Sandu Tudor)

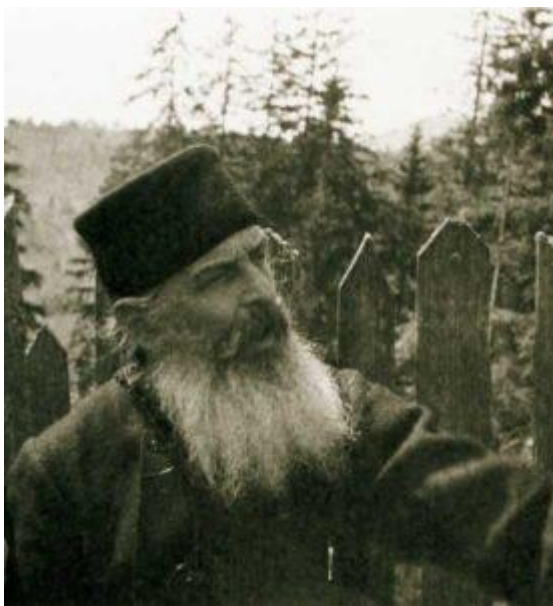
Icoana adusă în 1945 de la Mănăstirea Optina din Rusia la Mănăstirea Antim de părintele Ioan Kulîghin – rămasă la Alexandru Mironescu, lăsată fiicei sale, care a dus-o în Franța după moartea tatălui ei, pierzându-i-se urma în prezent.

IMNUL ACATIST al Maicii Domnului „RUGULUI APRINS” (varianta 1-a) a fost alcătuit de Monahul Agaton Teodorescu (Sandu Tudor), la Mănăstirea Antim, în perioada 1946 - 1948.

Icoana pictată la Mănăstirea Optina din Rusia, în secolul 18, adusă de la Sfântul Munte Athos de pr. Daniil Teodorescu (Sandu Tudor), și depusă spre închinare în biserica Mănăstirii Antim din București în anul 1990.

Innul acatist al Maicii Domnului „Rugul aprins” (varianta a 2-a) a fost scris de ieroschimonahul Daniil Teodorescu (Sandu Tudor), la Mănăstirea Rarău, în perioada 1952 – 11.12.1957.

ieroschimonahul Daniil Teodorescu (Sandu Tudor), la Mănăstirea Rarău

Imnul Acatist al Maicii Domnului “Rugul Aprins” concentrează în stihurile sale dorul sfâșietor al omului după Dumnezeu, întâlnirea în darul dragostei Dumnezeiești a celor două inimi, a lui Dumnezeu și a omului, încă din această lume, ca o pregătire tainică a Împărăției Cerurilor. Învățătura creștină în cea mai autentică formă a ei, deschiderea universului tainic al lumii lăuntrice, acordurile poetice ce izvorăsc dintr-o limbă românească a vechilor cazanii, toată această bogăție a misterului creștinesc ortodox românesc se găsește înmănunchată într-o rugă de laudă, dedicată Maicii Domnului, în Imnul Acatist “Rugul Aprins”.

Scris în anul 1948 de poetul Sandu Tudor, care s-a călugărit la Sfânta Mănăstirea Antim din București, cu numele de monahul Agaton, Imnul Acatist al Maicii Domnului a fost corectat și stilizat la Sfânta Mănăstire Rarău, în fața Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului, pe când poetul era stareț și primise marea schimă monahală, sub numele de ieroschimonahul Daniil. Imnul Acatist Rugul Aprins este un imn închinat Maicii Domnului, care prin adâncimea lui teologică întrece tot ceea ce s-a scris până acum, referitor la locul și rolul pe care îl are Maica Domnului în efortul nostru de înduhovnicire.

El nu este doar un simplu “acatist”, ci “Imn Acatist”, ceea ce este mai mult decât o cântare. Imnul este ceea ce definește o națiune. Un popor are multe cântece, dar un singur Imn. Acest acatist merită cu prisosință a se numi IMN, pentru că el este singurul care, prin înlănțuirea sufletească la care a fost scris, depășește în conținut, limbaj și formă pe toate celelalte. În imnul Acatist Rugul Aprins, Maica Domnului, Împărăteasa Cerului și a Pământului este numită: Împărăteasa Rugăciunii, Rugăciunea Întrupată, Urzitoare de nesfârșită rugăciune, Cheie și Scară menită să ne deschidă porțile iluminării, să ne înduhovnicească și să ne ridice de pe pământ la Cer. Părintele Daniil, cu toate că era slujitorul unui altar văzut, într-o biserică văzută, predica intrarea omului într-o biserică Vie, slujirea la un altar nevăzut, ceresc.

El spunea credincioșilor: “Mintea creștinului este preot care trebuie să aducă lui Dumnezeu Jertfă pe altarul inimii sale, rugăciunea curată”. Sunteți temple vii ale Duhului Sfânt, chiar dacă numai unii oameni sunt aleși de Dumnezeu ca să slujească la

Sfintele Altare din biserici, dar preoția spirituală este dată tuturor oamenilor. Trebuie să avem imile noastre drept candelă arzând, asemenea fecioarelor înțelepte din pilda Sfintei Evanghelii, altfel vom fi aruncați în întunericul cel mai dinafară al iadului. Fiecare suflet este chemat la nunta cea de taină, unde se va întâlni cu MIRELE CERESC, Hristos – Domnul, Mântuitorul lumii. Intrați în camera cea mai dinăuntru a inimii voastre și acolo vă veți întâlni cu Mântuitorul Iisus Hristos, Lumina Lumii, care ne-a spus: “Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru” și “Foc am venit să aduc pe pământ și cât de mult doresc să se fi aprins în inimile voastre”.

Mântuirea înseamnă sfințirea noastră și îndumnezeirea, ca să ajungem candelă arzătoare, vii, care să ardă în harul dragostei Dumnezeiești. Prima poruncă a decalogului ne spune: “să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Iată ce ne cere Dumnezeu: Dragostea! El vrea însă să nu fim căldiceși, ci fierbinți. Rugăciunea, spunea părintele Daniil, are șapte trepte:

- Rugăciunea orală (a gurii);
- Rugăciunea minții;
- Rugăciunea minții în inima;
- Rugăciunea inimii;
- Rugăciunea văzătoare sau contemplativă;
- Rugăciunea curată;
- Rugăciunea duhovnicească sau în extaz.

La rugăciunea inimii trebuie să ajungem, ca să fim oameni duhovnicești. Puterea rugăciunii stă în calitate și nu în cantitate. “Nu cei ce rostesc multe cuvinte primesc Lumina lui Hristos, ci aceia care ard în rugăciune ajung să primească pecetea focului ceresc”. Părintele Daniil era dușmanul celor ce se roagă de formă. Rugăciunea nu trebuie să se transforme într-un obicei mecanic. Rugăciunea trebuie să fie un eveniment, pentru că, prin rugăciune ne întâlnim cu Dumnezeu. Rugăciunea este oglinda prin care se oglindește Dumnezeu în om. Omul trebuie să ardă în rugăciune. Rugăciunea lui trebuie să fie prețioasă, căci: “Lui Dumnezeu trebuie să-I dăm ceea ce avem mai de preț: mintea unită cu inima prin rugăciune în Duhul Sfânt”.

Părintele Daniil predica adevărata închinare: în duh și în adevăr, în rugăciunea făcută cu mintea în inimă. El nu încărca pe ucenici cu canoane grele, ci cu unul ușor, rugăciunea inimii. Să ne rugăm zilnic, la miezul nopții, citind Imnul Acatist Rugul Aprins, în fața icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Antim sau a celei de la Mănăstirea Rarău, aprinzând harul lui Dumnezeu care este în noi de la botez, după cuvintele Sfântului apostolul Pavel, spuse în 2 Timotei 1,6. Dumnezeu prin Maica Domnului vă va binecuvânta, vă va împlini cererile cele mântuitoare, vă va lumina mintea și bucura duhovnicește inima și vă va alunga duhurile răutăților.

Cine se va ruga citind Acatistul Rugul Aprins, va simți fiorul celui rănit de dragostea lui Hristos, va cunoaște, prin experiență, că adevărul iese la iveală în baia suferinței și se va strădui să nu schimbe lumea, ci să se sfințească, sfințind astfel și lumea.